

Naročina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 8 krajcarje. — Naročina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{4}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanju je cena posebno znižana. — Za oznanila (Inserata) uredništvo in upravnštvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnštvo je v Ptiju v gledališkem postopku. — Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do pondeljka pred izdajo dotične številke vposlati.

Stev. 14.

V Ptiju v nedeljo dne 12. julija 1903.

IV. letnik.

Kmečko zborovanje v Gradci.

„Ljudstvo, pri katerem hira kmetijski stan, je zabljeno!“ te preresnične besede, katere je rabil mož, ki je morda najbolj poznal težnje ljudstva, avni Bismarck, pred kakimi 20 leti, ravno te besede se uresničijo tudi še dandanes. Usoda ljudstva je odvisna od kmetov, slab položaj tega stana povzroči celo celega naroda, cele države! Kdor to prevdari bode lahko sprevidel, kolike važnosti za našo lepo župljansko deželo je bilo kmečko zborovanje dne 5. t. v Gradcu, k kateremu smo vas v našem zadnjem člunu vabili. Skoraj vsi sloji, katerim je treba živeti v Brazde, so bili pri tem zborovanju zastopani; z veseljem poročamo, da je bilo prišlo tudi mnogo podnještajerskih kmetov. Navzoči so bili kmetje različne narodnosti, Nemci in Slovenci, ne meneč se za nacionalne prepire, dobro vedoč, da morajo skupaj živati, ako se hočejo braniti pretečega in skoraj govega gospodarskega propada. Dan 5. t. m. v Gradcu je bil usen protest vseh slojev proti nevarnosti, katera se metu hoče vsiliti, bil je glasen klic vseh kmetov, da lepe dežele, namenjen prisiliti državo, da nas nani, ker jej moramo plačevati toliko davkov, ne-ni-mega izsesanja od strani drugih dežel in drugih držav. Da bodejo tudi tisti, katerim ni bilo mogoče, deležiti se tega shoda, zvedeli, zakaj se je šlo, da bodo vsi sprevidel, kolike važnosti je bilo to zborovanje, je hočemo tukaj, kolikor nam prostor dovolja, opisati in to tem bolj, ker bode gotovo vsaki sprevidel, kako opravičeno je bilo naše zahtevanje, da bili tudi spodnještajerski kmetje pri tem zborovanju navzoči.

Zborovanje se je vršilo v tako zvanih Aninih dvoranah. Več stotin kmetov in njihovih zastopnikov je bilo navzočih. Predsednik grof K. Lambert je odpril zborovanje, povdarjajoč, da bi kmetje pač morali biti hvaležni štajerski kmetijski družbi, katera je dala prvi povod, za otvoritev tega tako zvanega agrarnega dneva. Slabi sedaj obstoječi kmečki položaj, tako je govoril predsednik, tičoč se gospodarskih in gozdarskih razmer, je prebulil kmete drugih dežel, da se začnejo skupno braniti proti svojim težnjam in to se mora tudi zgoditi na Štajerskem, ako nočemo čakati, roke križem držeč, dokler nas ne ugonobijo druge dežele, druge države. Vse druge države branijo domače svoje pridelke s tem, da naložijo na take pridelke, katere imajo njihove dežele, visoko mitnino (col), ker s tem zabranijo uvoz teh pridelkov v domače kraje, ker s tem povzdignejo ceno svojih lastnih pridelkov. V kratkem se bodejo sklenile med našo in med soščkimi državami takozvane kupčijske pogodbe in dočil se bode mitninski (colni) tarif.

Tajnik Juvan je potem govoril jako jedernato in stvarno o teh kupčijskih pogodbah in o omenjenem tarifu.

Povdarjal je, da se bodejo štajerski kmetje ne ozirajo se na narodnost in politične boje, branili proti počenjanju socialnih demokratov, proti kapitalizmu in proti velikim obrtniškim podjetjem, ker nočajo, da bi morali, kakor do sedaj za te sloje plačevati sami račune. Slabih kmečkih razmer je kriva vlada, katera se ne briga za kmetijstvo. Geslo, po katerem se nam je ravnati je:

„Ni česar ne smemo pustiti čez naše meje vpeljati iz drugih dežel, ak o se to lahko pripravi pri nas!“

Žalibog, da nam nikakor ne pripušča prostor, da bi vam kmetje poročali vse, kar so na tem zborovanju govorili navdušeni prijatelji kmetov, evo vam vsaj, kar se je od kmetov in njih zastopnikov sklenilo in določilo. Sledеči dve rezoluciji ste se enoglasno sprejeli:

Prva se glasi:

„Na dan 5. julija 1903 v Gradcu zbrani kmetje protestirajo brez vsacega razločka ali spadajo k tej ali drugi narodnosti ali stranki proti brezobzirnemu nepravičnemu postopanju obrtnikov in socijalnih demokratov, kateri vedno in vedno nasprotujejo pomoči, ki bi jo imelo dobiti kmetijstvo s pomočjo mitninske (colne) obrambe. Odločno zavrnejo napade imenovanih slojev na agrarce (kmete in njih zastopnike in voditelje), ker ti napadi nikakor niso na pošteni politični in gospodarski podlagi in ker se lahko z njihovo pomočjo neizmerno škoduje kmečkemu stanu. Kmetje obžalujejo, ker se njihovim opravičenim željam v načrtu za mitninsko (colninsko) postavni ustreglo in zahtevajo odločno, da se morajo vzeti njih gospodarske težnje pri sklepanju takovzanih kupčijskih pogodb z drugimi državami odsihmal bolj v poštev, kakor se je to zgodilo do sedaj. Strogo zahtevajo, da morajo kmečki poslanci in vlada s vsemi močmi delati na to, da se bode pri sklepu kupčijskih pogodb jemalo ozir na štajerske kmete. Pred vsem zahteva agrarno zborovanje, da se zagotovi redni izvoz živine in da se vse zapreke, tičoče se tega izvoza odstranijo. Ravno tako zahtevajo kmetje, da se uvedejo uredbe, katere bodejo zabranile razširjatev živinskih bolezni in škodljivcev po izvozu iz drugih dežel v našo deželo. Obramba, katero daje mitnina (colnina) mora biti taka, da se bodejo naši pridelki, posebno vino, dali tako prodati, kakor je njih vrednost. Radi tega se mora kupčijska pogodba katera nas veže s srbsko deželo, takoj razveljaviti!“

Druga rezolucija se glasi:

„Dne 5. julija 1903 v Gradcu zbrani kmetje izrekajo svoje upanje, da bodejo vsi poslanci, posebno tisti, katere so kmetje zvolili, potem poslanci veleposestnikov, ne oziraje se, h kateri stranki spadajo, skrbeli za opravičene zahteve kmetov. Da bodejo složno in odločno v tem smislu delovali in ta cilj dosegli, morajo izdelati program, katerega morajo gospodarskim zvezam predložiti, da se od njih pregleda in potrdi. Vsi udje te zborniške agrarske zveze morajo skrbeti, da bode ta program prodrl, sploh pa jim je treba, s vso močjo skrbeti za zboljšanje kmečkih teženj. Da se bode to doseglo, zahtevajo štajerski kmetje, naj se vrši boj med političnimi strankami izključno le na pošteni dostenji način!“

Te rezolucije so se enoglasno sprejele. Bodemo videli, ali bodejo tudi spodnještajerski kmečki poslanci zares po gori navedenem geslu ravnali.

Našim naročnikom.

Naročnino ponoviti je tako nujno! Prva polovica leta je minula in z njim je nehal tudi za marsik tega obrok, v katerem je imel list za plačati. A hočemo, da bode šlo naprednjaštvo na Spodnjem Štajerskem naprej, treba nam je pač v prvem ozkrbeti za razširjatev

„Štajerca“.

Razširjatev tega lista ni samo v Vaš koncem več tudi v korist Vaše obitelji, Vaših otrok, razširjatvo našega lista namreč pomagate širiti naprednjaštvo, z njim odvračate klerikalno temo. Vsaki, kateremu je količkaj za to, da ne bode za naprej v dala nad našo prekrasno domovino klerikalna temaj skrbi, da bode spravil „Štajercu“ vsaj enega naročnika. Naš list velja samo **dve** kroni za celo leto poštnino vred. Plača in naroči se lahko tudi na leta.

Toda vsi tisti, kateri list dobavljajo in kateri ga dolgujejo, naj si zmislij na to, da ni nista s ar na svetu zastonj.

Kar se toraj tiče dolžne nam naročnine, vsaki za to skrbi, da bode dolg poravnal. Kdor te ne stori, tudi ne sme kot poštenjak lista več sprjemati. On namreč s tem škoduje napredni strani in napredni misli, katera je vrlo potrebna za spodbujanještajerske kmete, tega pa mislimo ne bode nobeden kmet želel, ker vsaki ve, kako se kmetu danes slabo godi.

Kmetje, naročniki, širite „Štajerca“!

Umori v Serbiji in njih vzroki

(Dalje.)

Aleksander I. srbski kralj, kateri je bil na takih svojih smrznih način dne 10. prejš. meseca umorjen, je bil veden, da je bil na dan 14. avgusta 1876 v Belgradu. Njegov dedičenjanec je bil kralj Milan, njegova mati Natalija Kečko, hrvaških nekega Romunca, ki je služil v ruski armadi. Že za nas začetka je bil ta zakon tako nesrečen. Razprtje sklicalo nemir med očetom in materjo so bili prvi spomini, ki umorjenega kralja. Ko se je Natalija leta 1886 proglašala Milana ločila in srbsko zemljo zapustila, vzela zadnjih svojega deset let starega sina Aleksandra s seboj pred kralj Dolgo sta se kralj Milan in njegova žena Natalija opustiti. prepirala radi tega otroka, dokler ni na povelje kralja udal. Ta Milana policija v Wiesbadenu dečka materi odvzela, kar ga očetu izročila. V začetku prihodnjega leta je prisiliti skupčin kar naenkrat Milanu na misel, da se je odpovedala skupčini, komaj ko je dal svoji deželi liberalno ustavbo, katera Ta korak je bil prenagel, in kaj hitro se je začakoril. kralj kesati, da ga je storil. Dokler bi postal Aleksander 18 let star, tako se je določilo, naj bi upravljaljala takozvana nadomestna vlada pod Rističem v upravo vladarske posle. Ko je kralj Milan zapustil Belgrad, se je vrnila zopet Natalija v Belgrad z njim vred za njegovo seveda tudi ruski upliv. Vedno in vedno si je Milan so se v

prizadeval, da bi si zopet pridobil v Serbijí moč. In to je vedno vznemirjalo mladega kralja. V letu 1891 se je sklenila nekaka pogodba. Kraljica Natalija je morala srbsko deželo zapustiti, Milan pa se je zavezal, da ne bode proti letni plači v znesku enega miljona frankov, stopil na srbsko zemljo, poprej ko bude kralj Aleksander polnoleten. V aprilu leta 1893 je naenkrat nastopil komaj 17-letni kralj Aleksander in sprejel vlado v svoje roke in se proglašil za polnoletnega. Kmalu potem se je vrnil Milan zopet v Serbijo in njegov sin ga je kaj rad sprejel. Sedaj je uplival na mladega kralja Milan, na Milana pa avstrijska država. Leta 1895 v majniku je razveljavil državno upravo in upeljal prejšno. Od leta 1894 do 1900 je prav za prav vladal njegov oče Milan. Sedaj je sledilo znanje umorjenega kralja z umorjeno kraljico Drago Mašin. Čeprav je Milan nasprotoval, uročil se je mladi kralj dne 21. Julija 1900 z Drago. Milan je na to zapustil srbsko deželo vnovič. Tudi kraljeva mati ni hotela več ničesar vedeti o svojem mu. Dne 5. avgusta je postala vdova Mašin žena mladega kralja Aleksandra.

Draga Mašin, umorjena kraljica je bila tako zvita, to se je pokazalo najbolj tedaj, ko je hotela ostati kraljica. Nalagala se je kralju, da je z njim poseča in ga tako prisilila, da jo je moral vzeti za ženo. Ko pa se je sprevidele, da kralj zastonj pričakuje od nje potomca, nastalo je vprašanje, kdo bo kraljev naslednik in to tem bolj, ker je bil Aleksander zadnji potomec Obrenovičev. Srbski oficir Constantinovič, kojega hči je črnogorski knez Mirko za ženo, je imel največ upanja, da postane kralj. Črnogorci in Konstantinovič so bili kralju Aleksandru edno trn v peti in tako seveda ni imela Draga težkega dela, ko je prigovarjala kralju, naj bi postal njen zavest lajtnant Lunjevica kraljev naslednik.

Aleksander sam se je trudil, da bi spravil po svoji smrti brata svoje žene na srbski kraljevski prestol, vedno in vedno se je upirjalo vojaštvo temu ponuanju. Še v jeseni prejšnjega leta je skusil pri vojnih vajah Aleksander tega svojega svaka proglašiti naslednika. Nalašč zato se je k tedajnim vajam učelo 30 tisoč vojakov. Hoteli pa so vse tako urejani, kakor da bi vojaki sami zahtevali, da bi se proglašil Lunjevica za kraljevega naslednika. A v tujih trenutkih je stopilo nekaj najvišjih oficirjev pod kralja in je od njega zahtevalo, da se naj stvari ustavi. Kralj se je tej želji, čeprav kako razčlanjen. Toda nikakor pa ni na celo stvar pozabil, niti ni hotel svojega namena opustiti. Sklenil je siliti zastopnike ljudstva, toraj celo takozvanovočno, da bi ustregla njegovi želji. Toda državni uradnik, kakor je bil v začetku tega leta v Serbiji, niti ni bil tak, da bi bil podpiral te kraljeve načine.

Radi tega je Aleksander v aprilu celo državno vovo spremenil. Najbolj so se spremembe tikale enega reda in tega je kralj tako uredil, da je bil njega in njegove želje popolnoma primeren. Vršile so volitve, katere so, kakor so poročali srbski listi

„sijajno“ izpadle. Ta državni zbor bi bil seveda vse storil, kar bi bil kralj zahteval in njegovo najprvo delo bi gotovo bilo proglašiti lajtnanta Lunjevica za prestolonaslednika. Toda prišlo je drugače!

Stariši kralja Aleksandra so dolgo zaman iskali mlademu kralju neveste. Nobena ga ni hotela imeti. Komaj ko je kralj Aleksander pričel vladati, že so se nekteri nezadovoljni vzdignili in so ga hoteli iz Serbije izgnati. Ko je kralj Milan to zvedel, sklenil je takoj poiskati za svojega sina primerno nevesto. Seveda je proti temu v začetku delovala kraljica Natalija, boječ se, da bode ona mnogo na svojem ogledu zgubila, ako pride nova kraljica na srbski dvor, toda konečno se je udala želji svojega moža. Kralj Milan je hotel izbrati za svojega sina najpričer hči našega cesarja za ženo. Toda na Dunaju niso o tem hoteli ničesar vedeti. Nato se je obrnil Milan na dvor v Hesenu na Nemškem. Stric dotične princize je prišel raditega v Belgrad, ker pa tam gotovo ni nič kaj ugodnega pozvedal od dvornih razmer, ni bilo tudi iz te ženitve nič. Milan je potkal tudi na grškem dvoru, a vse zastonj. Nato si je prizadeval prigovoriti za poredi hčere ogerskih plemenitašev, naj bi ta ali ona vzela njegovega sina za moža. Tudi tukaj ni imel nobenega uspeha. Milan si je sedaj prizadeval prigovoriti nektere hčeri bogatih Amerikancev k temu zakonu, toda vse zastonj. Nato je toraj začel iskati neveste v daljni Aziji. Neki sorodnik kraljice Natalije, knez Urusov je bil privoljen dati vsojo hčer mlademu kralju. Toda ko je prišel tudi on v Belgrad gledat in pozvedavat, se je takoj odpeljal domov brez vsacega odgovora.

Sedaj so vprašali črnogorskega kneza, ali bi bil on privoljen dati svojo hčer. Tudi ta ni hotel, sploh pa se je v tem času zaročila hči tega kneza s italijanskim prestolonaslednikom. Sedaj sta si prizadevala kralj in kraljica prigovoriti nektere hčere iz srbskih rodbin, tako na primer hčer obersta Konstantinoviča. Tudi tukaj se ni posrečilo.

To brezuspešno iskanje neveste je tako škodovalo ogledu srbske kraljevske hiše. Ta čas je porabila Draga Mašin, da si je vlovila kraljevskega ženina. Draga je bila od Aleksandra mnogo starejša. Ko sta se zaročila, bila je stara 39 let, dočim je kralj imel še le komaj 24 let. Draga je bila iz ugledne srbske hiše in sicer vdova. Njeni prvi mož je bil neki inžener, ki pa je po kratki bolezni kar naenkrat umrl. Nato je postala Draga dvorna spremjevalka kraljice. Ta ženska je kriva cele žalostne usode kralja Aleksandra. Že v svoji mladosti je tako lahkomišljeno živel, tako, da jo je vse po Serbiji poznalo. Ministri so kralja kleče prosili, naj se ne da prigovoriti tej ženski, naj jo pusti, toda vse zastonj. Draga je kar naenkrat raznesla vest, da je z mladim kraljem nosča. Kralj je to verjel in je zahteval od ministrov, da se mu takoj dovoli zakonska zveza z ženo, ki se čuti kot mati bodočega kraljevskega naslednika. Sedaj seveda je imela Draga kralja popolnoma v svojih mrežah. Kraljica Draga je bila tako svojevoljna. Kdor ji ni ugajal, moral je, naj še je imel toliko zaslug,

službo takoj zapustiti, iti v penzijon ali pa v ječo, medtem, ko so njej udane osebe, čeprav niso bile sposobne za višje službe, dobivale vedno in vedno več upliva. Lahko se toraj sprevidi, kako da je prišlo, da ni nihče Drage maral. Za tolike krvide je bil dan sodbe neizogiben. Kdor srbske razmere pozna, temu tudi zadnja revolucija ni prišla nepričakovana. Toda tako zverinskih umorov ni nihče pričakoval in ves pošteni svet obsoja grozoviti zločin. Naj bi bili kralja in kraljico iz dežele izgnali, upliv hiše Obrenovičev je bil že itak do skrajne meje podkovan in tako ne bi bil niti prognani kralj niti kraljica Draga nevarna kakemu novemu kralju.

(Konec prihodnjic.)

Spodnje-štajerske novice.

Župnik Murkovič in krst. Molčali smo, misleč, da je župnik Murkovič od svete Barbare v Halozah vsaj mož beseda, to je, da smo ga vsaj spravili tako daleč, da tisto, kar je obljudil, tudi spolni. A vse zastonj! Mi nimamo nikakega sovraštva proti duhovščini, a Murkovičovo postopanje pa zasuži, da pride v svet. Našim bralcem je znano, da smo poročali kako je župnik Murkovič uvedel tako zvano kazen sa vse botre nezakonskih otrok. Po 5 goldinarjev in še več so morale take botre plačati, denar pa je župnik djal v svoj žep. Tako si je vedel Murkovič zadnje leta pomagati in si je marsikateri goldinarček na tak nepošteni način zasužil. Ubogi Haložani že itak tičijo v strašnih stiskah, katere jim je povzročila neusmiljena narava. Prej bogati haloški bregovi so zadnja leta popolnoma osirotoni, ker je uničila trsna uš edini in glavni pridelek tek krajev. Haloško ljudstvo **strada**, in to je istina, čeprav nihče od tega ničesar ne zve, ker so ti trpni preponosni, da bi to svetu naznanjali in potprežljivo prenašajo svojo nadlogo z upanjem na boljše, bodoče čase. In ravno v tem najhujšem času je nastopil Murkovič in začel iz ljudstva izsiljevati na nepošten način krvavo zasužene groše, katere so haloški siromaki spravili težko skupaj, med tem ko je marsikateri od njih trpel g l a d! „Štajerc“ je zvedel od tega in je brez vsacega sovraštva pokazal župnika v pravi luči, ter je poskrbel zato, da je župnik moral dati denar, katerega je iz siromakov izsilil, nazaj. Župnik Murkovič je prišel na dotične dopise v Ptuj in je poplačal v pisarni nekega tukajšnjega odvetnika stroške in položil je tudi denar za vse tiste, kateri so se bili do tedaj pritožili o njegovem umazanem postopanju. Dobro, mi smo si mislili, naj pa bode. Župnik je sicer nepošteno ravnal, toda ker vidimo, da hoče storjeno krvico zopet popraviti, bodoemo ga pustili v miru. Vrh tega je župnik pr o s i l dotičnega odvetnika, naj bi nas ta poprosil, da ne bi prišlo Murkovičovo ime več v „Štajerc“, ker bode on (namreč Murkovič), vse „kazni“, katere je haloškim kmetom naložil, zopet povrnil. Župnik Murkovič je pri tej priložnosti rekel in se zavezal, da bode v nedeljo po tem iz prižnice (kancelna) naznanil, naj pridejo vsi tisti, katerim je naložil „kazni“, k njemu v farovž, ker bodejo tam dobili

denarje nazaj. Mi smo si mislili, dobro tako, sirom dobijo denar nazaj, a župnik pa itak ni vreden se več pečamo z njim. Raditega nismo v našem zadnji listu o celi stvari ničesar poročali. Toda prišlo drugače! Murkovič, božji namestnik in župnik sv. Barbari v Halozah je lagal, grozvoito lagal, tega pa še prav zahrbitno ravnal. Murkovič ni niko oznanil, ne, pri pridigi na dotično nedeljo je grozvoito udrihal po naprednih časopisih, seveda najbolj misljeni na naš list. Nato je pozval k sebi 4 klerikalne činske predstojnike, sestavl si sledečo izjavo in dal od omenjenih predstojnikov podpisati. Predstojnikova presega vse meje, da si upa on to izposlati v Mariborski klerikalni listič, v „Slovensk Gospodarja“. Izjava se glasi tako-le :

Izjava:

»Ker je ptujski časopis «Štajerc» že večkrat napovedal nesramen način našega preč. g. župnika Franca Murkovič, in ker bi bilo lahko to napadjanje povod na nemu mnenju o našem dušnem pastirju, izjavljamo, da najostreje obsojamo in zavračamo ostreši pisarijo «Štajerca» ter odobrujemo popolnoma postopek našega čast. gospoda župnika v vsem, posebno pa v tem, da z nalaganjem kazni za ubožni zaklad odvrati množenje nezakonskih otrok ter tako zabranjujejo naščaj, proletarijata v tukajšnjih že itak z ubogimi preloženih občinah.

Sv. Barbara v Halozah, 21. jun. 1903.
Fr. Voglar m. p., obč. predstojnik občine Gruška Ivan Žuran m. p., občinski predstojnik občine Goričke; Anton Korenjak m. p., obč. predstojnik občine Sv. Barbara; J. Kelc m. p., obč. predstojnik občine sv. Elizabeta.«

Da je Murkovič to izjavo sestavil, temu se kakor ne čudimo, saj poznamo tega angeljsko čistega poštenjaka, a presenetilo nas je, da so dali štajerski kmečki občinski predstojniki, o katerih smo prečrani, da imajo vsaj iskrico ljubezni do resnice v svojih klerikalnih srcih svoja imena za to vnebovpijanico! Ne, to ni mogoče, da bi občinski predstojniki odobravali to izsesanje ubogih Haložanov, to ni mogoče, ne tega nočemo verjeti, da bi Voglar, Žuran, Korenjak in Kelc izjavili s svojimi poštenimi kmečkimi imeni, da jim je prav, ako se izruje in romashki haloški, žuljevih rok težko, pretežko služeni denar. Barbarčani, sodite sami, vprašajte tudi omenjene občinske predstojnike, kaj pomeni župnikove besede „da župnik z nalaganjem kazni ubožni zaklad odvračuje m n o ž e n j e nezakonskih otrok ter tako zabranjuje naraščaj proletarijata v tukajšnjih že itak z ubogimi preobloženih občinah“. Barbarčani, kaj ne, to je nesramno, te besede izraz prave, do dna nečiste klerikalne duše. Murkovič ni n i k d a r dal omenjenega denarja siromakom, ravno tukaj vprašamo vse Barbarčane, ali je n jimi le eden, kateri je kedaj dobil od tega „kmetega prijatelja“ le en krajcar podpore. Za kaj ubožni zaklad pa je dal Murkovič omenjeni denar? Občinski predstojniki, ki ste gori navedeno cunjo pisali, ali Vas ne peče vest? Zakaj pa ni hotel peti občinski predstojnik, gospodar Krajnc podpis-

Dogovor je lahek, ker je poštenjak od pet do glave! Toda dovolj! Izročili smo celo stvar javnosti in tukaj vprašamo državnega pravdnika, tukaj vprašamo milostljega, pravicoljubnega knezoškofa in celi konsistorij, Mariboru, ali jim je znano, da se je do sedaj že reč, kakor dva jaset oseb javilo, katere je župnik Murkovič „kaznoval“ po svojem kazenskem zakonu, vse omenjene vprašamo, ali jim je znano, da še je mnogo in mnogo, kateri še se niso javili, ker župnika, kot Kristusovega namestnika bojijo raji molče trpijo krivico, kakor pa da bi nastopili nobenim potom proti svojemu „vrlemu“ dušnemu nastirju? Barbarčani, pridite v naše uredništvo, Murkovič bode in mora dati denar, katerega je iz Vas izdal nazaj, kakor ga je dal že večim, ki so bili pri župnik Murkovič, no, pa nas toži, ako smo ti storili krivico, ako smo mi lagali, prav iz srca nas vede veselilo zvedeti dan, kateri bode odločen za to, da se boderemo pred sodnijo merili s teboj!

Nekaj o zadnjih birmah. Milostljivi knezoškof župnik je delil v zadnjem času v nekterih krajih bimo. Kakor se nam poroča, so ga kmetje vysodi z velikim navdušenjem sprejeli, saj pa si je tudi v svoji ljubeznjivosti zasluzil. Tudi v našem mestu je bil jako sijajno sprejet. Ptujsko mesto je bilo okinčano z banderami. Pred rotovžem so pozdravili knezoškofa ptujski župan, okrajni glavar, okrajni župnik, občinski svetovalci, več uradnikov in oficirjev. Župnik je sprejem očividno razveselil. Veseli nas pa je, da smemo poročati, kako priljubljen je milostljivi škop pri ljudstvu. Neki kmet je nam pripovedoval, da je milostljivi škop v njegovi fari tako lepo prijazno pridigoval, da bi ga bil le poslušal noč dan. Pravil je, kako je svetoval škop, da bi se sed seboj morali ljubiti in ne preganjati. „Ja, take pridige“, tako je vskliknil kmet, „take pa že, te smo drugačne, kakor pa pridige nekterih naših klanov in nekterih naših župnikov. Vedno in vedno povdarjal škop, da se ne smemo sovražiti med seboj, to pa tudi Štajerc‘ vedno povdarja in radi tudi škop ni niti ene besedice spregovoril o Štajercu‘, med tem, ko pa naši duhovniki pri vsaki indigi zmerjajo čez njega!“ No klerikalci, no vi obražniki našega lista, kaj pa porečete k tej sodbi? Škop nikdar ni zmerjal „Štajerca“, ne, on je celo pridigoval v našem smislu — več pa ni treba! Sicer tudi vemo, kako je obsodil škop sam nektere fauze. Ali naj povemo, kaj se je pri sveti Marjeti goito in zakaj škop niti v farovžu ni hotel obedovati? Že tega nočemo, tokrat jim hočemo prizanesti, priljubljenemu škofu na ljubo.

„Štajerc“ in „Fihpos.“ Morda na vsaki strani „Fihposa“ najdeš „Štajerca“ parkrat imenovanega. Če dokaz, kako mu ugaja. Dobro tako „Fihpos“. Toda to, kar ti je zadnjič pisal neki klerikalček iz Budine pri Ptaju presega vendor vse meje. Čujte to-le: „Štajerc“ vedno piše: preljubi kmet in zopet kmet, kendar pa kmet v mesto pride h kateremu njegovih pristašev, tedaj pa mu ti rečejo: „bindišer tep“. Ko to dokažeš, „Fihpos“, potem ti obljudbimo, da

ne boderemo nikdar več pisali ne ene vrstice o tvojih prijateljih, lahkomišljnih kaplanih in grabežljivih dohtarjih, kar ti bode gotovo jako ljubo. Ako pa ne dokažeš, pa si zopet prav klerikalno lagal. Pač pa poznamo takozvanega slovenskega trgovca, kateri se je še le pred kratkim izrazil tako-le: „Kmetje so butelni, ker ne sprevidijo, zakaj jim plačujem v krčmi pijačo!“ Toda povej nam, zakaj pa ravno tudi tvoji takozvani „narodni“ trgovci sprejemajo kaj radi nemške groše?

Nova bolezen pri kokoših. Vsakdor ve, koliko škode kmetom na Spodnjem Štajerskem vsako leto učinijo kuge med govejo živino in posebno med svinjami. Škoda, katero je povzročila zadnja leta svinjska kuga na Avstrijskem, znese povprečno računjena do 20 miljonov kron na vsako leto. Od koder pa smo dobili to kugo? Prišla je k nam iz „blažene“ madžarske zemlje. Na madžarskem razsajajo vedno in vedno živinske kuge, ker tam vlada premalo strogo pazi na njih zatirjatev. Sedaj se je pokazala na Ogrskem zopet nova kuga in sicer pri kokoših. Ta bolezen uniči v par urah žival, in se jako lahko raznese. Sicer je avstrijska vlada odločila, da se morajo posiljatve kuretine, katere pridejo iz Ogrskega in o katerih se sluti, da imajo to kugo, kokošinja kolera se njej pravi, takoj poslati nazaj, toda kaj pomaga to, ker so se vendar že rastrosile glivice povzročajoče to bolezen. Radi tega je za kmete, posebno ob ogrski meji velike važnosti, da ne kupujejo ogerskih kokoši in pišancev, ker le s tem se lahko zabrani preteča nova nevarnost. Radovedni smo, kaj bodejo porekli celi stvari takozvani kmečki poslanci na Spodnjem Štajerskem, videli boderemo ali bodejo zato skrbeli ali ne, da se takoj prepove uvoz ogrske bolane kuretine. G. Girstmayer iz Maribora se je zadnjič v tej zadevi obrnil na nemškega poslanca Wolffhardta in ta mu je obljubil, da bode vse storil, kar je v njegovi moči, da prepreči nevarnost, ki preti zopet spodnještajerskim kmetom. No videli boderemo, ali bodejo zastopniki kmetov držali roke križem, ali pa bodejo vendarle enkrat storili svojo dolžnost.

Na ptujski gimnaziji se vršijo skušnje vseh privatnih učencev za tekoči drugi tečaj dne 11. in 12. tega meseca. Za prvi razred se bodejo sprejemali in vpisovali učenci dne 21. julija in 16. septembra. Učenci, ki hočejo vstopiti v gimnazijo, morajo prinesi s seboj zadnjo šolsko spričevalo in krstni list. Za vpisovanje in sprejem je treba plačati 5 kron 20 vin.

Premiranje konjev. Dne 17. julija se vrši v Ljutomeru dne 18. julija v Ormožu premiranje konjev. Mi opozarjam kmete na dotočno oznanilo v tem listu.

Otrok je utonil. V mestnem vrhu pri Ptaju je utonil dne 7. t. m. 2-letni otrok posestnika Jožefa Pauko. Otrok se je igral pri mlaki tik hiše, v kateri je bilo sicer samo malo vode in je padel v njo. Ker ni bilo nikogar, ki bi mu bil pomagal, je utonil. Oče je bil odišel po svojem opravku, dočim je mati ležala bolana v postelji. Ker je bil otrok brez varstva, mo-

rala se bodega zagovarjati radi tega pred kazensko sodnijo. Stariši pazite na otroke!

Nemška šola v Ljutomeru se bode na izrečeno željo kmetov zopet povekšala. Ljutomeržani so pač sprevideli, da človekn nikdar ne škoduje, ako se je še drugačega jezika naučil. Mi mislimo, da radi tega pač nihče ne zataji svoje narodnosti, kakor vedno kriče klerikalci, ako se uči drugačega jezika. Kmetje, skrbite tudi v drugih krajih za dober podrek vaše dece, ne dajte se gospodom v dolgih černih suknjah za nos voditi. Deca se naj uči tudi nemškega jezika, ker ga bode, ko ji bode treba iti v svet kako potrebovala!

Poročilo ptujskega sejma. Ptujski sejem dne 1. t. m. je bil prav dobro obiskan, posebno mnogo kupcev iz Zgornjega Štajerja, iz Koroškega in Nižjega Avstrijskega je prišlo na njega. Pragnalo se je na sejem 95 konjev, 826 glav goveje živine in 346 svinj. Prihodnji živinski sejem bode dne 15. tega meseca.

Vol ga je ubil. Dne 25. p. m. je pasel 70 let stari Kočar Žniderič iz Male vesi krave. Kar naenkrat je priletel od bližnjega soseda vol in se je začel s kravami bosti. Žniderič je hotel vola odpoditi, ta pa se je na njega postavil, in ga vrgel na tla. Pri tem mu je predrl z rogami trebuh, tako, da je Žniderič drugi dan vsled poškodovanih črev umrl.

Shodi nič kakor shodi. Dne 5. julija je bil zopet shod v Šoštanju. Dohtar Ser nec, potem kaplan Korošec in Vošnjak so razlagali kmetom klerikalne svoje nazore. Dne 19. julija pa bode zborovanje v Rušah. Govorila bodega dohtar Rozina in pa dohtar Robič. Dohtar, kaplan, in zopet dohtar in še en dohtar, kmetje, zdaj pa že veste, v čegavo korist se bode zopet zborovalo. Le idite jih poslušat in prepričali se bodega, da ti gospodje na sebe nikdar ne pozabijo.

Ustrelil se je V Gornji Ložnici pri Mariboru 45-leten kočar A. Verdjak. Pred kratkim je bil iz tovarne v Gornji Bistrici radi pisančevanja odpuščen in je storil ta nesrečni korak najbrž, ker se mu je od pisančine zmešala pamet.

Bankovci za 10 goldinarjev se ne bodejo od dne 31. avg. t. l. več druge, kakor pri glavnem avstroogrskem zavodu sprejemali. Po 1. septembru jih ne moremo več drugače zamenjati, kakor, da poprosimo zato dovoljenja pri generalnem svetu avstroogrskih banke.

Iz Cirkovec. „Blagor njim, ki so usmiljenega srca.“ Marija Koren, iz Spodnjih Jablanov, stara vdova, je prodala svoj čas svojo hišo št. 25 dotične občine, ki spada v faro Cirkovce in si je pri tej prodaji pridržala pravico v prodani koči dosmrtno brezplačno stanovanje. Zadnji kupec Franc Osenjak jo je poprosil, da bi tudi njemu dovolila v tej hiši stanovati, kar je dobrodušna ženica konečno tudi dovolila. Osenjak pa je začel starko nadlegovati, žečejo spraviti na vsak način iz stanovanja. Ker jej konečno ni bilo za obstati, je šla starka k odvetniku dohtaru pl. Plahki v Ptiju in ga poprosila, naj jej ta sodnijskim potom pripomaga do njene pravice. Ker ni imela denarja za dotično sodnijsko postopanje,

je prosila odvetnika, naj jej ta pomaga zastonj. Odvetnik, čeprav Nemec, se je uboge slovenske stanovnice usmilil, in jej obljudil, da jo bode brezplačno pri sodniji zastopal. Ker pa je pri taki tožbi tudi več kolekov (štampelnov), napravil je odvetnik uboga spričevalo, dal to spričevalo starki in jej naročil, da pusti od občinskega predstojnika domače občine pa od župnika domače fare podpisati, ker to je postava zahteva, ako hoče biti kdo od kolekov opričen. Koren je nesla ubožno spričevalo k občinskemu predstojniku in ta je radovoljno podpisal in mu prisnil občinski pečat. S tem spričevalom se je potila uboga vdova v farovž v Cirkovce k župniku Francu Cernenšku. Ko je župnik ubožno spričevalo zagledal, mu je grozno skipela jeza: „Kar je nemški dohtar pisal,“ se je zadrl nad ubogo vdovo, „tega podpišem!“ Nato je spričevalo ženi iztrgal iz rok je na drobne kosce raztrgalo. Župnik Cernenšek blagor ti, ki si toliki „priatelj“ siromakov. Krist je rekel: „Kar bodega enemu iz teh storili, (namen siromakom,) to ste meni storili!“ Sicer pa je vprašal ali ima župnik sploh kako pravico raztrgati ljudi reči, posebno pa še uradno potrjena pisem. No, bodega videli!

Celjska žaba in koroški „Mir“. Grozovito če se je zgodilo, celjska žaba ali pa „Domovina“, polnoma klerikalni listič si je upal vendarle enkrat svojega klerikalnega bratca koroški „Mir“, ki piše o njem v svoji številki z dne 3. t. m. govor o koroških razmerah to le: „Koroške šolske razmere so take, da bi se jih sramovali Culukafri. Časniki ki bi nas vzpodbjali, ter učili, pa nimamo. „Mir“ piše o vsem mogočnem, samo tega ne, kar bi naročno in gospodarsko vzpodbjalo, ter je postalo neprebavljen, da se je uprlo vsakemu, tudi naobraženemu človeku čitati te čenčarije. To mi mislim, „Mir“ že sam, ker ga naročniki vedno bo zapuščajo.“ Dobro tako! Sicer pa mi vemo, kako da Korošcem takoj pomagati. „Štajerca“ si mora naročiti, pa bode! Hvala Bogu, da je začel „Mir“ umirati, in Bog daj, da bi še začela kmalu celjska žaba. Kaj pa se tiče tožbe o tužnih razmerah na Koroškem, to pač ni tako hudo. Da se dotični pisnik tako grozno jezi, ker so slovenski kmetje namesto slovenskega kaplana raji volili nemškega poštenega kmeta, to nam je naravnost ne-mevno. Sicer pa koroški volilci gotovo vejo, zakaj so to storili. Njim ni za hujskarije, temveč za med narodoma, ki živita na Koroškem.

Dopisi.

Iz Ljutomera. V nedeljo dne 28. junija t. l. so blagosloviti ljutomerški nemški pevci svojo zastavo (bandero). Pri tej priliki dospelo je mogo nemških pevskih društev iz daljnjih krajev v Ljutomer. Ko je pomikala velika procesija pevskih društev od krovov na glavni trg se ničesar ni dogodilo, ko pa so se počele govorice na glavnem trgu, prihitela množina pijanih viničarjev in drugih tepcev (sam

drnali) na glavni trg ter je počela kričati in se eurovo obnašati. Vse to so, kakor se govori, natrosili ljutomerški privandrani hujškači, kateri še se bodo menda morali zagovarjati pred sodiščem. Čast, komur čast gre. Kmetje ljutomerškega okraja se niso dali pregovoriti, vsi so priznali, da ima tudi drug narod pravico se veseliti.

Dne 4. julija t. l. vršila se je pri tukajšnjem sodišču obravnava proti Dr. Grossmann, odvetniku v Ljutomeru radi razdaljenja časti. Pri tej obravnavi je bil znani gospod obsojen na 50 K. globe ali pa 5 dni zapora vsled česar se bode bolje spominjal na zadnjo veselico.

Ormož. Zopet smo prisiljeni, da ti, dragi „Štajerc“, poročamo o napadih inženjerja Lupša. Ni še dolgo, ko je ta inženier ob neki priliki rekel: „Štajerc“ že umira, kmalu bode crknili; donesli bodoemo mu zadnji udarec in ne bo ga več, te spake in hudega volka v ovčji podobi, ki našo zaslepljeno ljudstvo le z levico objema, a z desnico ga pa vleče v grozno temo in prepad, kjer vladata za nas poguba in pogin!“ To je pač hudo, ostre so besede za „Štajerca“, ki pa se, hvala Bogu, ne bodo nikdar uresničile, če tudi si ta gospod inžener s pomočjo svojega zvestega službenca Karola, kakor ga ob vsaki priložnosti kliče in drugih pristašev, ki seveda brezmiselno vsaki njegovi besedi pritrjujejo in kimajo, na vse kriplje prizadevljje, vrle kmete in napredne može povsod odnačati od prave poti. V namen, da bi ta „dobrotnik imečkega stanu“, kakor se imenuje, utrdil svoje stališče, obljuduje kmetom celo zvezde iz nebes, govoriti piše o boljših časih, katere mu hoče seveda on s svojimi nauki pripraviti — a mi smo pravočasno sprevideli napačnost, mi smo laškavost spoznali! — Gospod inžener, Vaše in Vaših pristašev besede, katerih se Vam je posrečilo, v kratkem času pretejšnjo število nabratiti, so že obsojene od trezno in prav mislečih, izkušenih kmetov, obsojeni so od ljudi, ki vidijo in prav dobro znajo, kam plovete! Nikar ne mislite, da znate več, kakor mi drugi, ker zaradi „miranja“ „Štajerca“ ste res slabo podučeni — govoriti se Vam je to najbrž sanjalo. Smrt tega izvrstnega lista, ki stoji edino le na pravi in dobrni podlagi, še ni tako blizu, pač pa bo kmalu odbila, nam v veliko srečo in veselje, zadnja ura vsem tistim, z bedarijami prepolnih listom tudi vkljub Vašim izvrstnim ljudstvom. To Vam naj bode v svarilo, sicer posežemo po najostrejšo pilo.

Iz Gornje Radgone. Neki kolovrat od sv. Jurija ob Ščavnici, kateri je samo na dvema slabima nogama postavljen, začne presti same vrhače in „celjska žaba“ misli iz tega platno narediti. Naše klerikalne žabe sevē sedaj najbolj reglajo, ker so slišale, da se bližajo volitve za gorno Radgonski okrajni zastop. Toda tem žabam ne budem odgovarjal! Kako bi se vendarle moglo o tem govoriti, da bi si okoslavski požarniki dobili od okraja 800 goldinarjev, ker imamo v okrajinem privdarku za vse požarne stroške celega

leta le samo 400 kron. Zakaj le neki hodijo v naš okraj prek Mure gospodarit? Kako pa so gospodarili poprej, ko je preljubi naš „slovenski“ Kocmut načelnik bil. Ti dopisnik, — sicer pa tega imena niti ne zaslusiš, ti mazač le počasi! Poprej se je reklo, da ni bila pravda južne železnice zgotovljena, zdaj pa pišeš, da je bila moja dolžnost, okraju kaj dobrega storiti. Čegava pa je bila dolžnost okraj te nesreče obvarovati! Ti čisti „Slovenec“, zakaj pa se nisi takrat bojeval zato, da bi gornje radgonski okraj bil te pravde prost? Kaj od mene in „Südmarka“ pišeš to je grozovita laž! „Südmark“, naj bi bil meni za naše okrajne volitve denarjev dal, da, da to je grozovita laž. Še nikoli nisem društva „Südmark“ prosil niti ne za vinjarja in ga tudi nisem dobil. Sploh pa ni človeka na svetu, ki bi mi zamogel dokazati, da sem jaz koga prosil, naj me voli. Moja želja je, da bi ravnali volilci po svojem prepričanju. Vračko.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Poštar Koser ni prijatelj „Štajerca“. Ko pridejo naši listi s pošto, potem jih vrže v dvorani na mizo, tako, da jih lahko vzame, kdor jih hoče, ter jaz večkrat ne dobim svojega lista. Blagovolite mi naznaniti, ali se to po postavi sme storiti ali ne? Lovrenčki kmet.
(Opomba uredništva: Mi bodoemo takoj poskrbeli za to, da Koser ne bode več tako postopal. Z Bogom!)

Crešnice v konjiškem okraji. Blagovolite k menjemu zadnjemu dopisu sledeče v pojasnilo sprejeti: Štiri dni pozneje, ko me je Zazial ali Kotnik tako nadlegoval, je bila dne 25. aprila seja kraj. šol. sveta in takrat je prišel na Ogrizek pouk Zazial v šolo, namesto v moje stanovanje, kakor se za rednega človeka spodobi, ter je tamkaj svoje prejšne besede od 21. aprila nekako srdito začel vse obračati, tajiti in zvijati in to nalač zato, da bi me bil v jezo spravil ter me h kateri razdaljivi besedi zapeljal, potem pa tožil, dočim je Ogrizek na vsako besedo strogo pazil. Ko hitro pa sem jaz izustil: „Vi sedaj vse obračate, zvijate in tajite, to je sama laž!“ takrat se hipoma Ogrizek z velikim veseljem oglasi in pravi okoli stoječim: Ste slišali, Adamič je rekel, da je Zazial „lažnjiveč“!? itd. Zato izmišljeno besedo me je Zazial tožil. Pri obravnavi pa začne ta zopet vse druge reči govoriti, kakor da bi o tej besedi ničesar ne vedel. Zdajci mu razložita oba gospoda, sodnik in Zazialov zagovornik, da se je tožilo edino le za besedo „lažnjivec“ in ničesar drugačega! — Tedaj sem jaz g. sodniku zatrdil, da besede lažnjivec nisem nikoli izgovoril, pač pa besedo: to je „laž“. Nato razloži g. sodnik, da sta izraza: To je laž in Vi ste lažnjivec, „celo enako“ prestopna in razdaljiva. Ta sodnikova razлага je bila sedaj za župnika Ogrizeka, ki je vedno od zunaj pri sodnijskih durih poslušal, kar se ne spodobi, rešenje in kakor voda na mlin. — Ko je bil potem Ogrizek notri poklican in vprašan, kaj ve kot navedena priča o tem povedati, je djal: Adamič je vedno trdil, to je laž, to je laž, a besede „lažnjivec“ ni slišal. Ravnotako je rekla druga priča, Anton Turk po dom. Seušek. Slednjič naj dragi bralci sami blagovolijo razsoditi, kaj bi bila neki duhovnik in

župnik Ogrizek ter njegov enakovredni kamerad Seušek storila, ako bi bilo zaradi besede „lažnjivec“, radi katere se je tožilo, in kar sta bila pripravna pričati, do prisege prišlo, ako bi gospod sodnik ne bil tako, kakor že rečeno, razložil in, ako bi Ogrizek ne bil pri vratih poslušal ter sodnikovo razlaganje slišal. Spominjajo pa še se dragi bralci iz tega lista, da je župnik Ogrizek lansko leto pred božjim razpelom trdil, da še mene ni nikdar za nemčurja imenoval, dasitudi mu ta beseda neprenehoma na jeziku leži. Dostavim še, da se Ogrizek stem hudo smeši, ker se občno diči in baha, da me je tako dolgo s s pomočjo kraj. šol. sveta tožil, dokler me ni s Črešnic spravil, kajti njegove ovadbe pač tega upliva никакor niso imele, temveč je to resnično, da sem jaz, ker na svoje prošnje drugačega mesta nisem dobil, šel raje prostovoljno v pokoj, nego bi se po občnem pregovoru z b — preprial. Njegova gorka želja pa mene ob službo in pokojnino spraviti, se mu hvala Bogu ni posrečila, v bodočnosti pa, kar je omenil, naj dobro pazi, da si iz vrhunca te „nekriščanske ljubezni“ sam sebi kaj enacega ne nakopa.

J. Adamič, šolovodja v pokoji.

Razne stvari.

Koliko človek pojé. Mož, srednje velikosti, ki ima zdrav želodec in ki je dosegel starost 70 let se lahko pohvali, da je snedel v tej dobi 25.000 kilogramov kruha, 18.000 kilogramov mesa, 40.000 kilogramov zelenjave, 36.000 do 48.000 jajc in popil blizu 500 hektolitrov tekočin. Vse te jedi in pijače, ki jih povžije človek v tej dobi, veljajo 48 tisoč kron. Kdor ne verje, naj sam računi!

Vse postaja dražje. Že od začetka tega leta je postal vse blago, katero je iz volne in žide, dražje. In sicer je cena v fabrikah poskočila za 10 percentov; tudi konec (cvirn) na cevkah (špalah) je postal 10 percentov dražji. Zato so se morale cene tega blaga tudi v vseh trgovinah povikšati. Vzrok temu je iskati v slabih žetvah dotičnih potrebščin za izdelovanje tega blaga.

Koliko je človek vreden. Tudi človek je sedaj cenjen na svojo denarno vrednost. Neki francoz je izračunil, da je nomarlno razvit človek vreden 9000 do 10.000 kron, ker je kalcij, ki se da dobiti iz tega telesa, toliko vreden. V človeškem telesu je povprek 1400 gramov kalcija. Če pride mož, ki je to izračunil, kdaj v denarne stiske lahko sam sebe odda v kako — zastavljalnico.

Dvakrat vzel isto ženo. Pri neki obiteljski slavnosti v Nevjorku, h kateri je bila povabljena tudi vdova Čarlota Heierjeva, povprašal je neki gost, imenom Nathan Henderson, kdo je omenjena gospa, katera mu je pesebno ugajala. Na to ga je gospodinja predstavila. „Nathan Henderson“? ponovila je gospa Heierjeva, in takoj spoznala — svojega soprog, od katerega je bila 37. let ločena. Pred 37. leti jo je videl zadnjikrat in tako je ni več poznal. Par dni potem jo je vprašal, se li hoče z njim po-

ročiti, v kar je privolila. Dne 22. aprila sta se poročila in še isti dan je zvedel, da je njegova sopronista, katero je pred 37 leti ostavil. Na to sta napotila na ženitovanjsko potovanje v iste kraje kot pred 43. leti, kjer sta se prvič poročila. Sedaj sta se vrnila v Nevjork, kjer bodeta živela kakor rebice in golobje.

Zunanje novice.

Obsojena nuna. Na Francoskem je bila te obsojena neka nuna po imenu Sainte-Rose, predstavnica nunškega samostana (kloštra) v Tourzu. Nuj je namreč bila obdolžena, da je trpinčila šolske otroki, ki so bili izročeni njenemu varstvu. Obtožena je prinala, da so dekleta za kazen morala delati z jezikom križe na kamenita tla, da so jih polivali z mrzlo vodo, jim tiščali glave pod vodo, jih mazali s kravjekom ter zapirali čez noč v mokro klet. Obsojena je bila v dvomesečno ječo.

Papež Leon XIII. je na smrtni postelji. Zdravnik dr. Mazzoni se je izrazil proti uredniku lista „Voci della Verità“, da je bil dne 6. t. m. navzoč med tem ko je papež sprejel svete zakramente umirajočih. Mazzoni pripoveduje o tem tako-le: Papež je popolnoma pri zavesti in vsakdor se mora čuditi, da prenaša s toliko dušno močjo propadanje trupla. Zdravnik je izjavil, da ga papež celo noč od 6. do 7. t. m. ni poklical k sebi, čeprav je pričakovati, da bo najbrž v prihodnjih 48. urah umrl. K zdravniku je reklo papež: „Ne motite se, stari Pecci (tako se piše papež) mora umreti, papež je nezmotljiv in večen!“ Bolezen, katera se je lotila papeža, se je spoznala kot vnetje pljuč. Kakor se poroča z dne 6. t. m. v Rima, papež noč ležati v postelji, ker mu ležanje povzroča velike bolečine, zato mu je dovolil zdravnik da sme sedeti v stolu, ki je bil nalašč zato napravljen. Kakor poročajo listi, je prišlo v Rim več kakih 500 telegramov, med temi tudi od našega presvitelega cesarja, v katerih so vladarji in odlične osebe porašali o papeževem zdravju. Kakor poroča „Börsenkurier“, je bil oveščen nemški cesar zadnjo nedeljo o nevarni papeževi bolezni. Tudi ta cesar, čeprav protestan, je pri božji službi molil za papežev zdravje ter končal svojo molitev takole: „Svet potrebuje dobre in velike može, neskončni vsegamogočni Bog naj podeli svetu očetu še mnogo let!“ S to cesarjevo prošnjo se strinjajo naše najiskrenje želje.

Obsojen kaplan. Kaplan Jožef Horacek, kateri je bil obdolžen, da je posilil maloletno deklico je bil dne 26. p. m. od porotnega sodišča v Königreku obsojen na poldrugo leto težke ječe.

Gospodarske stvari.

Meje med njivami. Mali posestniki ali kmetje imajo navadno zelo raztresene njive. Med njivami so sednih kmetov nahajamo po mnogih krajih nekoliko

nevzorane ledine, ki jo po nekod imenujejo „grivo“; ta griva je pa kmetovalcu navadno samo v škode. Taka griva ne daje navadno drugega pridelka kakor nekoliko trave. Ker je pa svet sposoben za boljše obdelovanje, je zares škoda, da leži tako zapuščen. V starodavnih časih, ko so bila obširna zemljišča razdeljena med primerno majhno število prebivalcev in ko niti ni bilo mogoče vsega sveta obdelovati, takrat seveda se jim ni trebalo brigati za vsak košček, kakor dandanes, ko je mnogo prebivalcev skoraj povsod, koder svet obeta količaj kruha, in ko so vsa zemljišča tako zelo obdačena. Dandanes so se tudi potrebe zelo pomnožile, in zato moramo skrbeti, da se z vsako pedjo zemlje kolikor se da okoristimo. Edini vzrok današnjih mej je, da so zemljišča različnih gospodarjev ločena drugo od drugega. V ta namen pa ni treba širokih griv, ki so navadno najnevarnejše meje, ker dajo lahkonemu sosedu priliko, da si leta za letom prilastuje palec za palcem sveta, vsled česar nastajajo pogostoma prepiri in pravde in sovraštvo med sosedji. Saj ne manjka takih ljudi, ki se radi bogatijo na škodo drugih. Ko so se njive nekdanjih graščin delile med kmete, so večinoma imele ravne meje, in če primerjamo dandanes davkarsko mapo z mejami, kakoršne so v istini, se takoj prepičamo, da so meje na mapi ostale ravne, meje naših pa so skoraj povsod zakrivljene, kar obenem dokazuje, da so grive in meje nezavesljive in da vobče celo škodujejo. Kakor smo že omenili, so grive mnogokrat krive prepirov, tepežev in pravd. Vse to pa izgubuje. Pravde segajo posestniku posredno in neposredno globoko v žep. Poti k sodnikom in odvetnikom, zamude, advokatska dela in koleki, vse to sane, požira denar, da je gorje kmetu, ki je zapleten v pravde. Posredno se pa zaradi pravd množi število džavnih uradnikov, a te mora vendar tudi vzdrževati posestnikov davek. — — Kadar priženejo naši pastirji in pastirice živino s paše domov, gredo nadaljnpožet po mejah nekoliko zelenjave za krave. Ekskat pa se pripeti, da skrbna gospodinja prihiti bojo sosodo in da veli svojim pastirjem kolikor moči meje požeti. Iz tega nastane babji ravs in kavs, katerga se navadno vpletajo tudi gospodarji, in tako vgnezdijo sovraštvo med družini, tako da si začeno ekskali mogoče druga drugi škodovati! Evo! zaradi tega je za vselej skaljen mir in vgnezdilo se je sovraštvo s svojimi nasledki. Znamenito škodo nam dejajo tudi mrčesi, kteri se skrivajo po mejah in od zahajajo v njive, ter tudi miši, bramorji, polži. Meja se raztroša plevel v njivo. Tako rase na predenica po mejah prav rada; kadar pride detelja v njivo, začne se širiti, in sicer tako naglo, da nam konča desetino in lehko še več košnje. Pšenica staja mnogokrat snetjava zaradi tega, ker rase po ujetku plevel, na katerem sesnetje rado zareja; enaka godi pogostoma ovsu in ječmenu. Meje so potem našim žitom ne samo gnezdo škodljivih mrčev, ampak tudi vir nevarnim boleznim. Toraj pročejami in postavimo si rajši kamenite mejnike!

Našim naročnikom! Kdor nam naročino pošlje, tega prosimo, naj zapiše na dotični ček ali poštno nakaznico, ako je stari naročnik: **Naročino ponovim**, ako se na novo naroči, naj zapiše: **Novi naročnik.**

Proda se malo posestvo, ležeče eno uro od Laškega trga (Markt Tüffer). K posestvu spada vinoščad na lepem, solnčnem kraju. Vsa gospodarska poslopja so v najboljšem stanu. Cena je nizka. Več se izve pri posestniku J. Smodi v Celju, Gartengasse št. 18. 956

Ženitna ponudba.

Mladenič, 24 let star, kateri ima svojo trgovino želi si radi ženitve dopisovati s poštno dekllico (s prodajalko.) Oženil bi se tudi proč od doma. Ponudbe s fotografijo (katera se takoj vrne), naj se pošlejo na upravnivo „Štajerca“ pod št. 942. 942

Lepo posestvo

se proda pri sv. Lovrencu za 1200 goldinarjev. Več pove Martin Mastnak, posestnik in tesar v Storah pri Celju. 943

Leseno oglje 957

mehko, in po vagonih takoj odda Janez Cleinsch, lesni trgovec Twine (Twimberg) Koroško.

Trgovski pomočnik

20 let star, izvežban v trgovini mešanega blaga, želi svojo službo spremeniti. V novo službo lahko vstopi z 11. avgustom. Ponudbe naj se pošlejo pod naslovom „Zvest“ na upravnivo „Štajerca“.

POZOR!

Za samozidelovanje domačega jesiha rabi se „jedilna esenca“. $3\frac{1}{2}$ kg te esence na 100 litrov vode, da izvrsten dopelesig. Kg. 70 kr. Za ložje preskrbovanje tudi v odprihi steklenicah po 25 kr. ta vsebina s 5 litri vode pomešana, da 5 litrov izvrstnega jesiha. Prekupcem, ki kupijo najmanje 5 kg. dovolim še posebno znižane cene. K. WOLF, drogerija v MARIBORU, Herrengasse št. 17. — Pazi naj se ime firme. 603

Važno za občine!

Znamke (marke) za pse, lastnega izdelka, se dobijo najceneje (po 5 kr.) pri Jos. Trutschel-nu v Mariboru. 828

Sodarski pomočnik

dober izurjen delavec za velike sode in sicer za izdelovanje novih in za popravljanje starih, se takoj sprejme. Kot plačilo dobi prosto stanovanje in hrano, vsak dan 1 liter vina in 8 do 10 kron denarja na teden. Javiti se je treba ustmeno ali pismeno pri Jožefu Moritz-u, sodarskem mojstru na Krškem (Gurkfeld) na Kranjskem.

Barvar in slikar

Feliks Rakuscha v Ptiju h. št. 37

priporoča za vsako v njegovo stroko spadajočo delo. Naročila se takoj in natančno izvršijo po nizki ceni.

Z najodličnejšim spoštovanjem

Rakuscha.

Program

za po c. kr. družbi za deželno konjerejo na Štajerskem v IV. (brejno pleme) brejnem okraju napravljeno premiranje konjev v sledečih okrajih:

v Ljutomeru **17. julija** postaja snidenja za okraje: Ljutomer, Gornja Radgona in Radgona; v Ormožu **18. julija**, postaja snidenja za okraje: Ormož, Ptuj in Maribor desni breg Drave, za vsake vrste kobil za brejo, mladih kobil in žrebit kobilnega plemena iz preje navedenih okrajev. **Prične se ob 9. uri zjutraj.** Darila za premiranje znesejo 2570 kron. Razdelilo se bode tudi 18 srebernih svetinj. Darilo 20 kron v zlatu, katere cenilna sodnija prizna istemu konjskemu kovaču, v katerem delokrogu so najbolje podkovane kobile in najbolje ohranjena kopita žrebet. Razven predstojecih daril delile se bodo tudi od strani vis. c. kr. ministerstva za poljedelstvo srebrne državne svetinje in priznalni diplomi. Vsak z državnim in deželnim darilom premovan konj dobi tablico z letno številko premiranja, ki se ima obesiti.

Pogoji premiranja: Vsak premijni prosilec, kateri pride k snidenju, prizna, če je jeden njegovih konjev premovan z katerim koli zneskom, da pristopi kot član c. kr. družbi za deželno konjerejo na Štajerskem z letnim doneskom 4 kron, za katere se mu družbeni list „Der Pferdezüchter“ brezplačno pošilja in ima tudi vse pravilne prednosti kot družbeni član. Premije se morajo prisojati le takim konjem, ki kažejo resnično lastnost in posebnost za uprego ali ježo dotičnega plemena v konjerejskem okolišu. Držalo se bode toraj načela: pred vsem je gledati na svrho, katera se hoče doseči pri konjerejstvu v dotičnem okolišu, t. j. kakoršno konjsko pleme bi se naj ondi vzrejalo in redilo. Zato bode se na prvem mestu oziralo na konje, kateri so najbolj sposobni zboljševati konjsko pleme v okolišu; pod enakimi razmerami daje se prednost onim konjem, kateri so dokazano dobrega rodu. Le taki konji morajo konkuirirati za darilo, katerih lastnik dokaže po spričevalu napisanem od županstva, da je konj njegova lastnina od najmanj enaga leta sem. Razven pri (črez 12 letnih) starih kobilah z žrebeti mora se dokazati od vsakega konja, da mu je oča državen ali lincecirian žrebec ali lasten domač žrebec. Nič ne dene, če je dobil konj v prejšnjih letih že enkrat ali večkrat premijo. Zamore jo dobiti tedaj zopet. Razstavi jeden posestnik več kot dva konja jedne vrste, smatra se kot skupna razstava in bode z jedno od komisije priznano denarno ali častno nagrado izvrsten.

Kobilam z žrebeti prisodi se premija od četrtega leta naprej brez vsakšnega omenjenja na starost, če so le zdrave, krepke in dobro rejene, ter kažejo lastnosti dobre plemenske kobile in imajo seboj dovolj ugajajoče sesno ali uže odstavljeni žrebe. Vendar se bode oziralo pri jednakih lastnostih na mlajše kobile in se bode dajala prednost onim, ki so prinesle že lepa žrebeta in tako dokazala, da so dobre za pleme. Premija se sme prisoditi le, če se dokaže s postavnim

ubrejitevskim spričevalom, da je oča žrebetu državen ali licenciran žrebec ali pa žrebec, ki je bil od posestnika doma vzrejen. Štiriletne kobile mrzlokrvnega plemena bodo premirane le, če je dokazano s postavnim ubrejitevskim spričevalom, da jih je ubrejil državen licenciran ali lasten domač žrebec. Triletne kobile domačega plemena smejo biti ubrejene po takih žrebecih, kakor je zgoraj navedeno. Eno- in dveletne žrebci morejo biti premirane, če jih je posestnik dobro vzredil in obljuhujejo ugoden razvitek in daljšo dobro rast tako, da bodo kedaj dobre plemenske kobile. Žrebci in žrebeta se ne bodo premirali.

Pri letosnjem konjskem premovanju v I. (norščen plemenskem okolišu) napravile se bodo v namen razgleda za čisto pleme okrajno kobilno-vpisne knjige. Vsaki posestnik, kateri ima svojo kobilu vpisan dobi potrdilni list in ima pravico, jo z deželno žgavo znamko zaznamovati. Vse knjižno vpisane kobile morajo v prihodnjem letu premijski komisiji predpeljati in je vsako spremenjenje kakor: spremena posestnika, odbrejenje, zamena itd. od posestnika nezamudljivo pri svojem okraju zastopu naznaniti. Posestnik živalij, premiranih z državnimi darili, dobijo potrdilo v katerem je popisan premirani konj. Konjerejci, se odpovejo premiji v denarji, dobijo potrdilo, v katerem se omenja odpoved in priznalni diplom. V takih, ko bi ne bilo dosti premiranja vrednih konj, jedne vrste, morejo se prenesti premije namenjenih jednej vrsti na drugo ali pa na drug konjerejski okoliš. Premije v denarjih razdeliti med dva ali več prenaranja vrednih konj ni dovoljeno. Vsak posestnik česar konj je bil premiran z državno premijo, popiše pobotnico, s katero se zaveže, da obdrži po poteku premije premirano žival vsaj dve leti. Ako temu izneveri, dolžen je, vrniti premijo brez ugovora. Premije pa mu ni treba vrniti, ako dokaže, da se nesreča zgodila, ali da žival slabo raste, ali da ni dobra pleme. Zoper razsodbo razsodnikov ni pritožbe. Kot in dveletne žrebice pripeljejo se na uzdih, za enoletne žrebice zadostuje dobra knaftra. **Za konje, kateri priženejo na premiranje, se morajo prinesi živinske potni liste.**

G R A D E C, meseca junija 1903.

Za c. kr. družbo za deželno konjerejo na Štajerskem.

Predsednik: Tajnik:
K. vitez Haupt-Hohentrenk. **Rob. Schmit vitez Tave**

Loterijske številke.

Trst, dne 27. junija: 25, 42, 71, 29,
Gradec, dne 4. julija: 81, 66, 2, 65,

Bele
srajo
hlač
ga
Fini
fletn
obut
žens
napr

Slam
za
v
Sešit
12
Srajc

Hlač
30,
mod
mete
gld.
Nagr
po v
vah

spada
kupce
krat

za rje
sam
doma
je pl
za „s

89

kup
sir

Pri
špe

Vse

Malo
K pos
boljšen

Pozor živinorejci!

— tako imenovano vročinsko bolezen in druge. Ako hočeš, dragi kmet, da se takim nesrečam izogneš, naroči si že zdaj tisti svetovno znani živilni živinski prašek, ki se dobi pri Mih. Žmavcu v Rajhenburgu. Cena zavojev je po 18 in 45 krajcarjev. Kdor vzame deset zavojev, se mu franko na dom pošlje. Prekupcem veliki popust. Navodilo, kako se mora živini ali svinjam davaljati, je pri vsakem zavoju zraven. Naročajte si toraj prav pridno ta prašek, kateri prežene vso bolezen, koja preti zlasti o vročem času živini. Kdor koli je že ta prašek kupil, se je gotovo že prepričal o njegovi koristi. Ako prašek nebi ugajal, se radovljeno denar zoper vrne.

937

Novo patentovano in premirano

sredstvo za brizganje (špricanje.)

Novo sredstvo, s katerim se dajo pokončati vsi trnski škodljivci, s katerim se prihrani žveplanje, se dobi in sicer liter za 70 vinarjev. Sredstvo je odlikovano s srebrno kolajno (medaljo) s krono in patentovano na Avstrijskem in Ogrskem. Poskusili so je strokovnjaki. Rabi se, da se primeta k 100 litrom apnene vode 1 kila galice 1 liter tega sredstva in se potem o znamen času trsje pobrizga, (pošprica). Da je to sredstvo jako dobro, to lahko potrdijo slediči posestniki, kateri so je že rabili in sicer: g. K. Weber, g. M. Urabić, pri sv. Juriju ob južni železnici, g. F. Derniač v Majšbergu, g. F. Smole, Slov. Landsberg, g. J. Granušek Sternstein, g. P. Appat in J. Slatnišek, Male Dole pri Vojniku. Dobiva se samo pri Michael Altziebler, lončarskem mojstru v Celju.

946

Veliki umetni mlin

(Kunstmühle)

popolnoma urejen z močno vodo, ki se lahko vedno rabi, na katerem se lahko semelje na teden 1 vagon žita, se po znižani ceni za 20.000 kron takoj proda. K mlinu spada tudi prodaja moke, katera ima mnogo odjemalcev.

Naslov pove upravnštvo „Štajerca“ pod številom 940 v Ptaju.

940

Vsek kdor ima prašiče,

naj da zdravemu prašiču vsak teden eno polno žlico med krmo:

Kranjske redilne moke za prašiče

doktorja pl. Trnkóczy-ja krmilno in hranilno sredstvo zboljuje, pomnožuje: meso! mast! rejo! zdravje! Dobiva se 1 zavoječ k za 50 vinarjev pr. trgovcev ali pa 5 zavoječev poštne prosto z vš eto zavojnino za 3 krone proti povzetju

v tovarniški zalogi lekarne Trnkóczy, Ljubljana.

Na stotine zahvalnic, tudi uradno pove jenih o dobrih uspehih pri zdravilih in bolnih prašičih prihaja vsak dan. Iste vsakemu na razpolago in se na zahtevanje pošljajo poštne prosto.

Uradno poverilō.

Predloženi prepis se popo norma strinja pisanemu originalu na dopisnici, katera ima znamke za 4 fierje in 2 vinarja.

Ljubljana, trdja 9. oktobra (dentisočdevetstoena).

(Notarjev pečat.)

Ivan Plantan, c. kr. notar.

Spoštovani gospod! Moji prašiči niso žrli, tudi so bili sila revni. Slučajno sem dobil od jednega mojih ljudi za poskušnjo 1 zavoječ redilnega praška (moke) za prašiče. Človek se mora kar čuditi! Ne morem svojih prašičev dovolj krmiti, strašansko veliko požero, tako da so se čez nekoliko dni močno izredili, hvala temu izbornemu sredstvu. Morem isto vsakemu najbolje priporočiti in ga budem tudi priporočal.

Prosim z obratno pošto 5 zavojev redilnega praška (moke) za prašiče. Belišče, Slavonija, 31. oktobra 1900.

Z velespošlovanjem

Josip Englisch, železniški nadziratelj.

691

Gumi za trsje cepiti

najfinješ in najbolje vrste, letošnjega izdelka, nadalje cevi (šlauhe) iz gumija za škopilnice proti peronospori in take za pretakanje vina in piva, kakor tudi vsakravne druge izdelke iz gumija priporočata na

936 debelo in drobno

Brata Slawitsch v Ptju.

Pristna stará vina

lastného pridelka

iz let 1897, 1898, 1899, 1900, 1901 iz vinogradov Veliki Okič, Gruškovec v Janži vrhu, liter po 44 vinarjev in više, kakor tudi pristna nová vina lastného pridelka, liter od 34 vinarjev naprej, priporoča posebno gospodom krčmarjem

Karl Kasper

trgovina z mešaním blagom, prodaja smodnika in pridelovanje v Ptju.

933

Hitra razprodaja!

3 pare čevljev za 2 gld. 80 kr.

se dobi radi nakupa velike kvantitete iz nekega konkurza samo kratek čas 1 par čevljev za može, 14 cm visoki (za vezati), jako elegantni, 1 par čevljev za ženske, 14 cm visoki (za vezati), 1 par čevljev za otroke.

Vsi trije pari imajo dobre in močne podplate, so po najnovi modi in fasoni prav elegantno izdelani. Velikost po želi.

Te čevlje razpošilja po poštrem povzetju (Nachnahme) razposiljalica za čevlje

C/7

Ch. Jungwirth, Krakau

Ako ne ugajajo čevlji, se zamenjajo in se pošlje drugo blago pa na zahtevanje denar nazaj.

Razglas.

V občini Gruškovec (Sv. Barbara Halozah) se odda takoj postaja za streljanje proti toči. Postaja ima rol in 4 možnarjev. Kdor jo hoče imeti, dobi natančnejša pjasnila pri posojilnem društvu (Vorschussverein) v Ptju.

Ohranitev zdravega želodca

tiči največ v ohranitvi, pospeševanju in v uravnavi prebavljanja odstranitvi nadležnega zaprtja. V ta namen naj se rabi najpripravnejše znano sredstvo dr. Rose balzam za želodec. Ta je narejen v najboljših iziskanih zdravilnih zelišč za lek. Vzbuja appetit in pospešuje prebavljanje ter provzroča lehkovo odvajanje tako, da služi z najboljšim uspehom za gojenje želodca.

Svarilo! Usi deli embalaže imajo zraven stojeti postavno deponovano varstveno znamko.

Glavna zaloga lekarna B. Fragner-ja v Pragi, c. kr. dvornega dobavitelja, pri črnem orlu, Praga, Malá Strana, ogel Nerudove ulice.

Po pošti razpošilja se vsak dan.

Pro i vpošiljati K 2-56 se pošlje velika steklenica in za K 1-50 mala steklenica vse postaje avstro-ogerske monarhije poštne prosto.

Zaloge v lekarnah Avstro-Ogerske. V Ptju v lekarni g. Ignac Behrbalb (spodnja lekarna).

Pripravna darila za sv. birmo.

J. Gspaltl

zaloga ur, biserov (juvelov), zlatnine in srebrnine priporoča svojo novo zalogo dobrih švicarskih žepnih ur za dečke in deklice iz zlata, srebra, tula-srebra in nikelna, najboljše kakovosti z dveletnim jamstvom, kakor tudi svojo novo in bogato odkrano zalogo v biserih (juvelih), zlatem in srebrnem kinču po najnižjih cenah. Zlomljeno zlato in srebro, stare ure i. t. d. se po najvišjih cenah zamenjajo.

960

Razstava v prodajalnici.

Brata Slawitsch

v Ptiju

priporočata izvrstne šivalne stroje (Nähmaschinen) po sledeči ceni:

Singer A	70 K — h
Singer Medium	90 " — "
Singer Titania	120 " — "
Ringschifchen	140 " — "
Ringschifchen za krojače	180 " — "
Minerva A	100 " — "
Minerva C za krojače in čevljarje	160 " — "
Howe C za krojače in čevljarje	90 " — "
Cylinder Elastik za čevljarje	180 " — "

Deli (Bestandtheile) za vsakovrstne stroje. Cene po pogodbi na obroke (rate). Cenik brezplačno. 765

Svarilo!

Naznanjam slavnemu občinstvu v Ptiju in v okolici, da I. ptujska mehanična delavnica za popravila šivalnih strojev, bicikelov, glasbenih avtomatov in hišnih telegrafov ter delavnica za poniklanje ne nahaja več v Poštnih ulicah (Postgasse) št. 14, tudi ne več na Florijanskem trgu, ampak

809

V Barvarskih ulicah (Färbergasse) št. 7.

Vsakovrstni deli za šivalne stroje se dobijo po najnižjih cenah.

Spoštovanjem Gertrud Spružina.

Smodnik

za strejanje proti toči, za razstrelovanje kamenja, fini smodnik in najfinješi smodnik za lovce v ploščevinastih (plehastih) škatkah, potem vžigalno žnoro, vsakovrstni šprih (Schrot), kapselne, patrone za revolverje in flobert-puške, prazne patrone za puške (Patronenhülsen) št. 12, 14, 16 in k temu potrebne papirnate obojne zamaške, kakor tudi vsakovrstno špecerijsko blago, ali galico, močno rafijo in žvezlo priporoča po najnižjih

Karl Kasper

trgovina z mešanim blagom in prodaja smodnika

v Ptiju, Herrengasse št. II.

Ivan Schindler, Dunaj, III/1, Erdbergstrasse 12
pošilja že veliko let dobre znane stroje vsake vrste za poljedelske in obrtne potrebe:

mline za sadje, mline za grozdje, stiskalnice za sadje in grozdje, škropilnice, poljska orodja, mlatilnice, vitle, trijerje, čistilnice za žito, luščilnice za koruzo, slamoreznice, stroje za rezanje repe, stiskalnice za seno, mline za goljanje, kotle za kuhanje klaje, sesalke za vodnjake, sesalke za gnojnico, železne cevi, vodovode i. t. d.

od sedaj vsakomur po zopet izdatno znižanih cenah!

Ravno tako vse priprave za kletarstvo, medene pipe, sesalke za vino, gumijevje ploče, konopljenje in gumijeve cevi, priprave za točenje piya, omare za led, stroje za sladoled, priprave za izdelovanje sodavode in penečih se vin, mline za kavo, disavo i. t. d., stroje za delanje klobas, namizne tehtnice, steberske tehtnice, tehtnice na drog, decimalne tehtnice, tehtnice za živino, železno pohištvo, železne blagajne, šivalne stroje vseh sestavov, stroje in orodje za ključevanje, kovače, kleparje, sedlarje in pleskarje i. t. d.

vse pod dolgoletnim jamstvom! po najugodnejših plačilnih pogojih, tudi na obroke.

Ceniki z več kakor 400 slikami brezplačno in franko.

Dopisuje se tudi v slovenskem jeziku. Prekupcem in agentom posebne prednosti!

Piše naj se naravnost:

Ivan Schindler

Dunaj III/1, Erdbergstrasse 12.

Meščanska parna žaga.

Na novem lengljem trgu (Lendplatz) v Ptiju

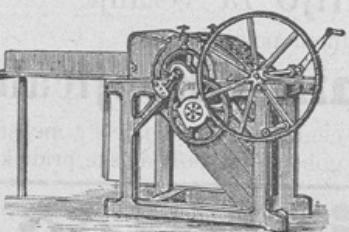
zraven klalnice in plinarske hiše postavljena je nova parna žaga vsakemu v porabo.

Vsakemu se les hlodi i. t. d. po zahtevi takoj razžaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in spahati i. t. d.

30

Tovarna za poljedelske stroje

C. Prosch-a v Celovcu

priporoča

izboljšane 949

vitále (Göpel) mlatilnice

z najnovejšimi podlagami (lagerji), lahko tekoče

Dalje stroje za rezanico delati, trijerje in mline za šrot.

Kupcu se postavi vsak stroj na njegovo železnično postajo voznine prosto. Prodaja se tudi na obroke. Ceniki se posiljajo poštnine prosto in zaston.

Najcenejša nakupovalnica dobrih ur s triletnim pismenim jamstvom.

Ta firma je odlikovana s c. kr. državnim orlom. Poseduje zlate in srebrne medalje od razstav in na tisoče pismenih priznanj.

Vse blago je od c. kr. de-narn. zav. prekušeno in kolkovan Neugaj, blago se zamenja ali na zahtevanje denar vrne.

HANNS KONRAD

fabrika za ure in razpoljalnica zlatnine

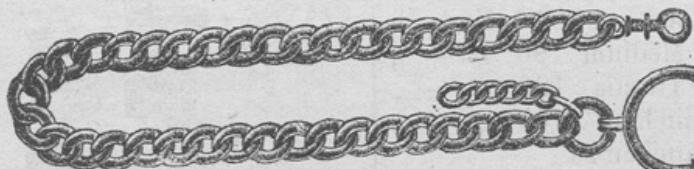
v Mostu (Brüx) štev. 194 na Češkem.

Budilnica z zvoncem

21 cm visoka, v krasno poliranem nikelnastim oboju, s prav glasnim dolgotrajajočim glasom in masivno pripravo za prestavljanje, gld. 285.

Prave srebrne verižice za ure, puncirane od c. kr. novčnega urada, 30 cm dolge, in sicer 15 gramov teže gld. 1·20
20 " " 1·50
30 " " 2·20
40 " " 2·60

- Št. 3401. Nikelnasta remonter-ura, odprta gld. 2·50. 3—, 3·50.
 Št. 3404. Remonter-ura iz goldina z dvojnim pokrovom gld. 5·75.
 Št. 3405. Remonter-ura iz jekla, odprta gld. 5—.
 Št. 3407. Nikelnasta tula-remonter-ura z dvojnim pokrovom gld. 6·50; št. 3413, srebrna remonter-ura, odprta gld. 4·80 in št. 3425, pristna srebrna remonter-ura s dvojnim pokrovom, gld. 6·75.

Novost!

Novost!

Budilnica z zrealom „kraval“, 30 cm visoka z budilno pripravo gld. 3·20, s kazalnikom, sveti po noči gld. 3·50 Zvoni prav glasno, torjni mogoče, da bi kop v spanju ne zamogli zbuditi.

Št. 3724. 14 kar. zlati prstan gld. 5·50, iz novega zlata 6 kar. gld. 2·50, iz double zlata, punciran gld. 1·25.

Št. 3723. 14 kar. zlati prstan gld. 5·25, iz novega zlata 6 kar. gld. 2·80, iz double zlata, punciran gld. 1·40.

Prave srebrne verižice za ure, puuciane od c. kr. novčnega urada, 30 cm dolge, in sicer 50 gramov teže gld. 3·25		
60	"	3·80
70	"	4·50
80	"	5·20
100	"	6·80
150	"	9·50
175	"	11·—
200	"	12·80

879-A

Knjižica s cenami, katera ima 600 podobic, se poslje na zahtevanje vsakemu brezplačno.

Izjava.

S tem prekličemo vse obdolžitve, katere smo zoper gospoda Jakoba Zwirna, nadučitelja, Andraža Kopše, gozdnega čuvaja in Jakoba Kolarja, posestnika v Stopercah, v svoji pritožbi vloženi pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Ptiju zaradi volitve dne 3. sušča t. l. navedli kot **neresnične**.

Zategadelj prosimo imenovane za odpuščanje.

V Ptiju, dne 6. julija 1903.

Alois Korošec. Osvald Fakin. Johan Grobelšek.
Georg Kočec. Mihael Lampret. Franz Dolšak.
Vincenc Ferlež. Peter Vrabič.

Izvrstni gumi za cepljenje trt najboljšo rafijo za vezanje

pošilja po poštnem povzetju

Franc Rupnik v Konjicah.

Imenovani kupuje po najboljši ceni „mravljine jajce“, melišno štupo, smrekove štorželne, suhe gobe in vse poljedelske pridelke.

Prodajalnica

na jako dobrem mestu za vsakovrstne obleke, ki je sposobna tudi za drugo kupčijo, se radi preselitve takoj odda. Pisati je pod naslovom „Maribor“ na upravnštvo „Stajerca“.

Styria=becikelni

novi modeli 1903

ki so sedaj najboljši in najimenitnejši fabrikat, veljajo samo 80, 100, 120 in 140 gold.

Na obroke (rate) prodajava po ugodnih pogodbah samo zanesljivim kupcem.

Dobre, že rabljene becikelne prodajava po 40 do 60 gold.

Brata Slawitsch v Ptiju.

Oblastveno potrjeni civilni zemljemerec

Karl Hantich

državno izprašani nadlogar v Mariboru
se priporoča

v zanesljivo izvršitev vseh v geometrično stroko spadajočih del, kakor: razdelitve posestev, določila mej in nivelliranje. Izvršuje tudi vse v gozdarsko stroko spadajoče uredbe, preračuni dohodke, opravlja revizije in to vse proti malemu plačilu.

Prodam karija. Sob je sestva, bi bilo,

XX

„Štajerc“

„Štajerc“ je list, kateri ima glavni smoter, braniti spodnje-štajerske kmete pred iskoriščevanjem od strani kmečkih sovražnikov.

„Štajerc“ hoče mir med soseckima na rodoma, katera sta primorana, skupaj živeti in katera sta odvisna od en ovega.

„Štajerc“ radovoljno odgovarja svojim naročnikom na vsako vprašanje bodisi v gospodarskih, v tožbenih, davčnih zadevah, sploh o vsaki stvari, katera je kmetu in trgovcu na deželi potrebna. Za pismo se mora priložiti znamka za 10 vinarjev.

„Štajerc“ sprejema radovoljno dopise od svojih naročnikov, želeč, s tem nednosti, katere škodujejo kmetu, odstraniti.

„Štajerc“ prinaša vsakovrstne novice iz Spodnjega Štajerja, pa tudi iz drugih dežel.

„Štajerc“ izhaja na leto 26 krat in ne velja več kakor 2 kroni za celo leto in se lahko naroči vsaki dan.

„Štajerc“ priobči oznanila po jako nizki ceni. Oznanila sama pa priobčena v tem listu, imajo veliki uspeh. Na enkratno oznanilo je dobil pred kratkim neki gospodar 76 dopisov, tičočih se razglašene stvari.

Stevilo „Štajerčevih“ naročnikov vedno raste, kmetje, obrtniki, delavci, trgovci, naročajte „Štajerca“, pošljajte mu vaša oznanila. Sedaj se tiska uže v 15 tisoč iztisih.

Naprednjaki, skrbite za razširjanje tega lista, tako, da bode kmalu postal **tednik**.

Upravnštvo in uredništvo se bode od sihmal se bolj potrudilo, po svoji moći vsaki želi naročnikov ustreči, treba pa je, da se te želje pisorno ali ustmeno naznanijo.

Naprednjaki, zahtevajte v vsaki gostilni vaš list, zahtevajte „Štajerca“.

Pozor beciklisti, krojači in šivilje!

opravila becikelnov, šivalnih strojev in poljedelskih strojev se najbolje in najceneje izvršijo.

zaiogi imam vedno nove vsakovrstne dele (Be standteile) za stroje.

radjam poljedelske, gospodarske stroje na obroke iz najboljših tovarn.

temeljito izvežban mehaniker, ker služboval sem že v Ameriki in na Angleškem.

ti imam v zalogi vedno že rabljene in **tro ohranjene becikle** od 30 gold. dalje.

S spoštovanjem

Anton Fink

mehaniker v Ptaju, Postgasse štev. 14.

Posestvo, krčma in pekarija.

dam takoj svoje posestvo, k kateremu spada krčma in pekarni. Obe hiši ste zidani, eno nadstropje visoki, tik en druge. je 9. K temu spadajo tudi 3 kleti, 2 hleva, 3 orali počitna. Krčma in pekarni ste tako dobro obiskovani. Primerno do, ako bi vse kupil kak mesar, ker je lega ugodna tudi za mesarijo.

944

Ptujsko kopališče

Gorna dravska ulica v **Ptuju**.

Vsaki dan kopele v banjah, pršne in mrzle kopele.

Vsaki torek, četrtek in v soboto soparne kopele in sicer ob pol eni uri popoldan. — Soparne kopele imajo take uspehe kakor krapinske toplice. Daljša pojasnila daje gosp. **Jos. Kasimir** in v kopališču samem.

Zahvala.

Dunajska zavarovalna družba

glavni zastop v Gradcu

je nama po svojem zastopniku v Šoštanju najino škodo po požaru takoj in popolnoma izplačala. Midva se nej tem potom zahvaljujeva in njo priporočujeva vsakomur.

Šoštanj, dne 16. junija 1903.

Franc in Tereza Vidušek.

Tovarna za opeko in peči

F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani

ponudi poljubne množine

zarezane strešne opeke (Strangfatz-Dachziegel)

rudeče in črne

in glinastih peči

v raznih barvah in oblikah.

Na željo pošljemo drage volje vzorce in nastavimo najnižje cene.

Solidna, dobra in točna postrežba.

Važno za čebelarje!

V zalogi knjigotržnice W. Blanke-ja v Ptiju se dobijo

Nauki o čebeloreji

po Celestin Schachinger-ju poslovenil Avgust Lukežič, učitelj. Obsega vse podatke o razvoju čebele, njenem delovanju itd.

Cena 20 h, po pošti 25 h.

Veliko presenečenje!

Še nikoli take priložnosti.

500 kosov za samo 1 gld. 80 kr.

Ena krasno pozlačena, 36 ur tekoča, precis. anker-ura s sekundnim kazalom, ki natancno kaže in za katere se jamči 3 leta, 1 mod. kravata za gospode, 3 fine žepne rute, 1 prstan za gospode z imit. žlahtnim kamnom, 1 nastavek za smodke, 1 eleg. broša za dame, 1 lepo žepno zrcalo, 1 usnjati mošnjiček za denar, 1 žepni nožič, 1 par manšetnih gumbov, 3 gumbi za na prsa; vse iz double-zlata s patentovano zapono 1 lepi album s 36 slikami, 6 komadov smeh vzbujajočih predmetov za mlade in stare, 1 jako koristno navodilo za zlaganje pisem, 20 pisarniških predmetov in še 400 različnih predmetov, ki so jako potrebni. To vse skupaj z uro vred, katera je sama tega denarja vredna, velja samo 1 gld. 80 kr. Razpošilja se proti povzetju ali če se denar pošlje naprej skozi Dunajsko razpošiljalnico

Ch. Jungwirth, Krakau f|14.

NB. Za neugajajoče se denar vrne.

Vsakovrstne rane

se morajo skrbno varovati pred vsako nesnago.

ker se po tej lahko vsaka tudi najmanjša rana razvije v zelo hudo, težko ozdravljivo rano. Že 40 let se je izkazalo mečilno vlačilno mazilo, tako imenovano prško domače mazilo kot zanesljivo sredstvo za obvezno. To vzdržuje rane čiste, obvaruje tiste, olajšuje vnetje in bolečine, hladi in pospešuje zacepljenje.

Razpošilja se vsak dan.

Proti predplačilu K 3-16 se pošlje 4-1 pušice ali 3-36 8/2 pušice ali 4-60 6/1 ali 4-60 9/2 pušci poštne prostro na vsako postajo avstrijske monarhije.

Vsi deli embalaže imajo zakonito deponovan varstveno znak.

Glavna zaloga B. FRAGNER, c. kr. dvorni dobavitelj

lekarna „pri črem orlu“

Praga, Malá strana, ogel Nerudove ulice 203.

Zaloge v lekarnah Avstro-Ogrske.

V Ptiju v lekarni gosp. Ig. Berbalka. 896

Vozičke za otroke

v katerih lahko otrok sedi, pa tudi take za ležati, imata vedno v zalogi in priporočata

Brata Slawitsch

770 v Ptiju.

Cena: 12, 16, 20, 30, 36 do 40 kron.

C. kr. priv.

tovarna za cement

Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah

priporoča svoj pripoznamo izvrsten Portland-cement v vedno jednakomerni, vse od avstrijskega društva inženirjev in arhitektov določene predpise glede tlakovne in odporne tistote daleč nadkritilajoči dobrati, kakor tudi svoje priznano izvrstno ayno.

Priporočila in spričevala

raznih uradov in najslovitejših tvrdk so na razpolago.

Centralni urad:

Dunaj, III/3 Rennweg 5.

744

FRANZ SODIA

tvornica pušk (Gewehrfabrik in Ferlach Kärnten)

priporoča izvrstne puške, kakor puške za šrot in kroglice, najizborni dovršitev za streljanje; ročno delo z jamstvom. — Velike ilustrirane

nike s podobami posiljam vsakomur, kdor mi poslje 15 kr. v marci

poštne prostro. — Moja tovarna prejela je že silno veliko pohval.

Kdor bi mojim ne bil zadovoljen, tistem ga zamenjam ali pa vnes

denar. Moja zaloga je jako velika.

Na
Cena
oznam
gledal
Štev.

I
E
tega P
L
živimi!
U
po dol
Rodom
rodbine
imenu
2. man
v male
Bil je
grofa L
žene A
dni p
krstu
Rafael,
je pod
dokonč
potem
mladih
potem
je dol
I
pež P
priljub
najma
tajnik
ral os
kardin
poklic
vijal
katoli

leta 1
množi
dili k